

Bî Bedel Rûya

– İbrahim Kilik · 07 Aralık 2009

Gece simsiyah saçlarını çözerken suya.
Başlar semaverle demlikte bî bedel rûya.
Isıtır ışı ışı bakışı gönülleri.
Erir gam özde dert dalar tılsımlı uykuya.

Lâle lâl olur gördüğü manzaradan o an.
Hoşnuttur eserinden güzelliği yaratan.
Buğulu bakışlarına takılır her nazar.
Bir peri surettir hep tutkuya anlam katan.

Bakır tenli dilberin dizinde uykudur o.
Suyun özünde eriyen nazlı muştudur o.
Uzun gecelerde anlatılır nefes nefes.
Vurgun yemişlerin gönlünün buğusudur o.

Çin içinden hayaliyle bakar hayal meyal.
Billur bir pencereden gülümser yanağı al.
Fağfuri fincanda can ince bellide mercan.
Gecelerimizi ısıtan buğulu masal.

Siyah gözlerden mülhem is tutarken çaydanlık.
O isin gölgesinde hem hanlık hem sultanlık.
Çözülürken yakuttan kızıl rengiyle has dem.
Ateşin kor nefesi olur suya gerdanlık.
Bizi bağlar kendine türküsüyle çaydanlık.
Ankara,07.12.2009 İ.K